

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 15-04-53964 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' סגן הנשיא, השופט רמזי חדיד

תובעת מרים אנגל
ע"י ב"כ עו"ד זיו לאטי

נגד

נתבעים 1.רחל ישי
2.צפיר ישי
3.ישי אורן
ע"י ב"כ עו"ד אלון אשר

4.אתי דואני
ע"י ב"כ עו"ד רמי פרגן ועו"ד ישי קרובי

פסק דין

מבוא ועובדות מוסכמות:

- 1
2
3
4 1. האם מוטלת על דירקטורים של חברה בפירוק מרצון ועל מפרק החברה החובה לשאת באופן
5 אישי בפסק דין כספי שניתן נגד החברה במהלך הפירוק, ולא נפרע על ידה. זוהי השאלה
6 שבמחלוקת בין בעלי הדין והיא תדון ותוכרע להלן.
7
8 2. התובעת, גבי מירי אנגל, עבדה כסוכנת נסיעות שכירה בחב' מונה טורס חדרה בע"מ במשך
9 כ-10 שנים, וזאת מיום 01.01.96 ועד ליום 09.03.06 (להלן: "חב' מונה טורס או "החברה"
10 בהתאם להקשר הדברים ותוכנם).
11
12 3. נתבעים 1-3 הינם בני משפחה ובמועדים הרלוונטים לתביעה הם היו הדירקטורים של חברת
13 מונה טורס.
14
15 נתבעת 4, גבי אתי דואני, הינה עו"ד במקצועה והיא הייתה המפרקת של חברת מונה טורס.
16
17 4. ביום 09.03.06 הודיעה התובעת על התפטרותה מעבודתה בחב' מונה טורס ודרשה לקבל
18 ממנה פיצויי פיטורין כדין מפוטרת, פדיון ימי חופשה ודמי הבראה, אולם דרישתה נדחתה.
19
20 5. ביום 09.01.07 הגישה התובעת נגד חב' מונה טורס תביעה לבית הדין האזורי לעבודה בחיפה
21 בתיק עב' 228/07, לפיה היא ביקשה לחייב את החברה בתשלום סך של 158,000 ₪ עבור

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 15-04-53964 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

1 פיצויי פיטורין, הלנת פיצויי פיטורין, דמי הבראה ופדיון ימי חופשה (להלן: "התביעה"
2 הקודמת").

3
4 6. במהלך חודש אוקטובר 2009, או בסמוך לכך, בטרם מתן פסק דין בתביעה הקודמת, החליטה
5 חב' מונה טורס על פירוק מרצון ובהתאם להוראות הדין, אליהן אתייחס בהמשך, חתמו
6 נתבעים 1-3 ביום 13.10.09 על תצהירים בדבר יכולת החברה לפרוע את חובותיה תוך 12
7 חודשים ממועד חתימת התצהירים (להלן: "תצהירי הפרעון").

8
9 העתק מתצהירי הפירעון הומצא לרשם החברות ולבקשתו התכנסה ביום 29.10.09 אסיפה
10 כללית שלא מן המניין של החברה בה הוחלט, בין היתר, על פירוק מרצון ומינוי נתבעת 4
11 כמפרקת החברה. כמו כן, ביום 29.10.09 פרסמה נתבעת 4 הודעה ברשומות בדבר פירוק
12 החברה ולפיה הוזמנו נושי החברה להגיש למפרקת תביעות חוב תוך 21 יום ממועד הפרסום.

13
14 7. ביום 29.11.09 הגישה נתבעת 4 הודעה במסגרת התביעה הקודמת בדבר שינוי סטטוס החברה
15 לחברה בפירוק מרצון ובעקבות זאת הגישה חב' מונה טורס בקשה לעיכוב הדיון באותה
16 תביעה, ומנגד, הגישה תובעת בקשה לחייב את בעלי המניות בחברה להפקיד בקופת ביה"ד
17 את סכום התביעה על מנת להבטיח ביצוע פסק הדין שיינתן בהליך.

18
19 ביום 24.12.09 ניתנה החלטה מנומקת לפיה דחה ביה"ד לעבודה את בקשות הצדדים לעיל
20 (להלן: "החלטת ביה"ד"), ובסיכום ההחלטה נקבע כדלקמן:

21
22 "לנוכח האמור ועל מנת שתוכל התובעת לשקול צעדיה, האם להמשיך בהליך זה,
23 לפנות למפרק, או לפעול בדרך אחרת העומדת בפניה, אם מתוך חשש שהצהרת
24 יכולת הפירעון (תצהירי הפירעון - ר.ח.) אינה אמיתית ואם מכל סיבה אחרת, לרבות
25 פניה לבית המשפט המוסמך בבקשה לביטול הליך הפירוק מרצון, הרי שעל
26 הנתבעת להמציא לתובעת את הצהרת יכולת הפרעון תוך 7 ימים מהיום.

27
28 תוך 10 ימים נוספים תודיע התובעת עמדתה וככל שמעוניינת היא בהמשך ההליך,
29 יוגשו סיכומי הנתבעת תוך 30 ימים מקבלת הודעת התובעת.

30
31 בשלב זה אינני מוצאת עילה מספקת לחיוב בעלי המניות בהפקדת עירבון כפי
32 שביקשה התובעת. כאמור, לאחר קבלת הצהרת כושר הפירעון תוכל התובעת
33 לשקול צעדיה".

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 53964-04-15 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לאחר קבלת תצהירי הפירעון בהתאם להחלטת ביה"ד, בחרה התובעת בהמשך ניהול התביעה
2 הקודמת.
3
- 4 8. ביום 04.02.10 פרסמה נתבעת 4 ברשומות הודעה בדבר כינוס אסיפה סופית של חב' מונה
5 טורס, ואשר נקבעה ליום 04.03.10. האסיפה הסופית התכנסה במועד שנקבע, ובפניה הונח
6 דו"ח נתבעת 4 לעניין מהלך הפירוק ובדו"ח הנ"ל הופיעו, בין היתר, פרטי התביעה הקודמת
7 (להלן: "דו"ח הפירוק הסופי").
8
- 9 דו"ח הפירוק הסופי בצירוף טבלת חובות החברה הומצאו על ידי נתבעת 4 לרשם החברות.
10
- 11 9. ביום 24.05.10 ניתן פסק דין בתביעה הקודמת ולפיו חוייבה חב' מונה טורס לשלם לתובעת
12 סך של 66,915 ₪ ליום 10.03.06 בגין פיצויי פיטורין, פדיון חופשה שנתית ודמי הבראה וכן
13 הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 10,945 ₪ ליום מתן פסק הדין ובתוספת הפרשי הצמדה
14 וריבית כחוק עד לתשלום המלא בפועל (להלן: "פסק הדין").
15
- 16 יודגש כי בהתאם לפסק הדין נדחתה דרישת התובעת לחייב את חב' מונה טורס בתשלום
17 פיצויי הלנת פיצויי פיטורין בהתאם לסעיף 20 לחוק הגנת השכר, תש"ח – 1958 וזאת בנימוק
18 כי חילוקי הדעות בין הצדדים יש בהם ממש, ובלשון פסק הדין "בנקודה זו נציין כי מצאנו
19 שבמקרה שלפנינו, מאחר שהתובעת היא שהתפטרה והמחלוקת עמדה בשאלת הזכות
20 לפיצויי פיטורים, התמלא תנאי זה באופן המצדיק ביטול פיצויי הלנת פיצויי פיטורים" (שם,
21 סעיף 58 לפסק הדין).
22
- 23 10. במהלך החודשים 5-7/10 פנה ב"כ התובעת לב"כ החברה ולנתבעת 4 בדרישה לפירעון פסק
24 הדין, אך לשווא.
25
- 26 11. ביום 21.07.10 נרשמה החברה אצל רשם החברות כתברה מחוסלת.
27
- 28 12. ביום 31.12.14 הגישה התובעת למוסד לביטוח לאומי תביעה לתשלום פיצויי פיטורין, פדיון
29 חופשה שנתית ודמי הבראה בהתאם לפסק הדין, אולם תביעתה נדחתה הואיל והליך פירוק
30 החברה היה מרצון.
31
- 32 13. ביום 03.04.15 הגישה התובעת תביעה דנן, לפיה היא מבקשת לחייב את הנתבעים בפירעון
33 פסק הדין ואשר בהתאם לחישוביה מגיע ליום הגשת התביעה לסך של 148,822 ₪.
34
35

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 53964-04-15 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

טענות הצדדים בתמצית:

14. לטענת התובעת, הנתבעים הפרו ברגל גסה את החזקה הקבועה בדין, לפיה לחברה בפירוק מרצון יכולת לפרוע את חובותיה, והם נהגו בהעדר תום לב, עוולו כלפיה בעוולות הרשלנות וגרם הפרת חוזה.

מחדלם של נתבעים 1-3 בא לידי ביטוי בחתימתם על תצהירי הפירעון, זאת על אף ידיעתם כי חב' מונה טורס אינה סולבנטית ולא תוכל לקיים את פסק הדין. הוסיפה התובעת וטענה שאין נפקא מינה כי פסק הדין ניתן לאחר חתימת תצהירי הפירעון, שכן זכויותיה בהתאם לפסק הדין מעוגנים בדיני העובדה וחוזי העבודה, ולכל היותר פסק הדין הכריז על קיומם.

ביחס לנתבעת 4, טענה התובעת כי מחדליה באו לידי ביטוי בכך שלא הפעילה את הסמכויות המוקנות לה בדין, לא נכנסה לנעליהם של מנהלי החברה במהלך הפירוק ולא פיקחה עליהם, ולו באופן מינימלי. תחת זאת, נתבעת 4 אפשרה לדירקטוריון החברה לעשות בנכסי החברה ככל העולה על רוחם באופן אשר קיפח את התובעת ומנע ממנה לגבות את פסק הדין. כן נטען כי נתבעת 4 החישה את הליך הפירוק באמצעות כינוס אסיפה סופית והמצאת דו"ח פירוק סופי לרשם החברות כעבור תשעה חודשים ממועד תחילת הפירוק, וזאת תחת עצירתו בעקבות מתן פסק הדין. כמו כן, באמצעות דו"ח הפירוק הסופי, הציגה נתבעת 4 מצב שווא כאילו החברה תוכל לקיים את פסק הדין, לכשיינתן, זאת על אף ידיעתה כי אין הדבר כך ולחילופין, מבלי שטרחה לערוך בדיקה ראויה.

בשל מחדלי הנתבעים כמפורט לעיל, נבצר מהתובעת לגבות את פסק הדין מהחברה טרם חיסולה ובנדון אין להטיל עליה אשם תורם כלשהו הואיל והיא נקטה בכל האמצעים למימוש פסק הדין, אך לשווא.

15. נתבעים 1-3 טענו כי ההחלטה לפרק את החברה התקבלה בעקבות שינויים בענף התיירות ובדפוסי הזמנות הצרכנים, ואשר בעקבותיהם חלה ירידה מתמשכת ברווחיות החברה. הניסיונות לשינוי מגמה זו לא צלחו, והיה חשש כי באם החברה תמשיך לפעול, היא לא תהיה סולבנטית. בנסיבות העניין, הוחלט על פירוק החברה מרצון כאשר במועד קבלת ההחלטה, החברה יכלה לפרוע את התחייבויותיה.

נתבעים 1-3 מפנים לכך כי עד למתן פסק הדין, החברה לא הכירה בדרישות התובעת וכפי שנקבע בפסק הדין גופו, בין הצדדים היתה מחלוקת של ממש. לפיכך, תצהירי הפירעון אינם

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 53964-04-15 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

1 חלים על פסק הדין. מנגד, החברה סילקה את חובותיה לספקים השונים אף בהעדר פסק דין
2 שניתן לזכותם, וזאת בהעדר מחלוקת בנדון.
3 הוסיפו נתבעים 1-3 וטענו כי התובעת קיבלה את תצהירי הפירעון ובעת קבלתם לא טענה
4 כאילו בעלי המניות והדירקטורים של החברה חבים לשאת בחובותיה באופן אישי. מכל
5 מקום, אין כל קשר סיבתי בין מתן תצהירי הפירעון וסילוק חובות החברה לספקיה השונים
6 במסגרת הליך הפירוק, לבין אי קיום פסק הדין, ומסקנה זו עולה אף אם תאמר, כטענת
7 התובעת, כאילו החברה לא הייתה סולבנטית.

8
9 כן טענו נתבעים 1-3 כי יש להטיל אשם תורם על התובעת שלא טרחה להיות מעורבת בהליך
10 פירוק החברה, לא פנתה לבית המשפט בבקשה להפוך את הפירוק מרצון לפירוק בפיקוח בית
11 המשפט או לפירוק כפוי, לא הגישה תביעת חוב למפרקת, לא פעלה לביטול חיסול החברה
12 במועד שנקבע בחוק והגישה תביעה דגן בשיהוי ניכר.

13
14 לטענת נתבעת 4, במסגרת תפקידה כמפרקת החברה היא פעלה באופן ראוי וסביר ולא נפל .16
15 כל פגם בהתנהלותה. נתבעת 4 בדקה את מצבה הפיננסי של החברה – הכנסות ונכסים לעומת
16 התחייבויות – התייחסה בדו"ח הפירוק הסופי לתביעה הקודמת והביאה לידיעת החברה
17 ונציגיה דבר מתן פסק הדין, אף כי ממילא התביעה הקודמת הובאה בחשבון במסגרת תצהירי
18 הפירעון. בנסיבות העניין, לנתבעת 4 לא היה כל יסוד להניח, מקל וחומר ידיעה של ממש, כי
19 החברה לא תפרע את פסק הדין.

20
21 כן טענה נתבעת 4 להעדר קשר סיבתי בין מחדליה הנטענים לבין הנזק שנגרם לתובעת והיא
22 שוללת קיומה של עוולת גרם הפרת חוזה בנסיבות מקרה דגן.

23
24 בדומה לנתבעים 1-3, גם נתבעת 4 טענה כי יש להטיל אשם תורם על התובעת בנימוק כי היא
25 ישבה בחיבוק ידיים ונמנעה מנקיטת הליך כלשהו להבטחת קיום פסק הדין - הגשת תביעת
26 חוב במסגרת הליך הפירוק, התנגדות לפירוק החברה או להפיכתו לפירוק תחת פיקוח בית
27 המשפט או הגשת בקשה לביטול צו חיסול החברה. לגישת נתבעת 4, מחדליה הנ"ל של
28 התובעת חמורים במיוחד מאחר ובהתאם להחלטת ביה"ד ניתן לה ייעוץ באשר לדרכי הפעולה
29 הפתוחות בפניה ושהות על מנת לכלכל את צעדיה, אך לשווא.

דיון:

30
31
32
33 פרק י"ג לפקודת החברות (נוסח חדש), תשמ"ג – 1983 מסדיר פירוק חברה בפירוק מרצון .17
34 והנחת היסוד בהליך כאמור, היא שהחברה כשירת פירעון ותוכל לעמוד במלוא התחייבויותיה
35 כלפי הגורמים השונים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 53964-04-15 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

1
2 מעמד החברה במהלך הליך הפירוק מרצון מוסדר בסעי' 320 לפקודה, ולפיו: "פירוק מרצון
3 תחילתו עם קבלת החלטת הפירוק, ומשהתחיל הפירוק תחדל החברה לנהל את עסקיה, חוץ
4 ממה שדרוש לפירוק מועיל; אולם מעמדה וסמכויותיה של החברה כתאגיד יוסיפו
5 להתקיים, על אף כל הוראה סותרת בתקנה, עד שתתחסל".

6
7 פירוק חברה מרצון יכול להיות בשליטת נושי החברה ויכול להיות בשליטת בעלי מניותיה.
8 בהתאם לסעיף 322 לפקודת החברות, כאשר פירוק החברה נעשה בשליטת בעלי מניותיה, על
9 דירקטוריון החברה לחתום על תצהירי יכולת פירעון.

10
11 בהתאם לסעיף 338 לפקודת החברות, לקראת חיסול החברה בפירוק מרצון על המפרק לכנס
12 אסיפה כללית של החברה ולהציג בפנייה דו"ח לעניין ניהול הליך הפירוק. הודעה על כינוס
13 האסיפה הכללית של החברה ודו"ח הפירוק יומצאו על ידי המפרק לרשם החברות ותוך 3
14 חודשים ממועד קבלתם ורישומם, החברה תיחשב כמחוסלת (סעיף 339 לפקודת החברות).

15
16 פירוק החברה במקרה דנן נעשה בשליטת בעלי המניות, ובהתאם לכך, מכוח סעי' 322 לפקודת
17 החברות, חתמו נתבעים 1-3 על תצהירי הפירעון.

18
19 בסעי' 322 לפקודת החברות, נקבע כדלקמן:

20
21 "הוראות סימן זה יחולו על פירוק מרצון זולת אם לפני משלוח ההזמנות לאסיפת
22 החברה שבה תוצע החלטת הפירוק עשו הדירקטורים או רובם, בישיבתם, תצהיר
23 שבדקו היטב את מצב עסקי החברה ובאו לכלל דעה שיש בידיה לשלם חובותיה
24 במלואם תוך שנים עשר חודשים לאחר תחילת פירוקה (להלן – הצהרת כושר
25 פירעון), והצהרה זו הוגשה לרשם לפני משלוח ההזמנות" (ההדגשה אינה במקור –
26 ר.ח.).

27
28 בסעיף 2 לתצהירי הפירעון, הצהירו נתבעים 1-3 כדלקמן:

29
30 "אני מצהיר בזאת כי החברה מסוגלת לשלם כל חובותיה הקיימים היום בתוך 12
31 חודשים מתאריך תצהירי זה, ללא כל תנאי" (ההדגשה אינה במקור - ר.ח.).

32
33 מהשוואת שני הנוסחים כמצוטט לעיל עולה, כי בתצהירי הפירעון נכלל סייג שאין לו כל עיגון
34 בסעי' 322 לפקודת החברות, לפיו, ההצהרה בדבר יכולת החברה לפרוע את חובותיה מוגבל
35 לחובות "הקיימים היום". דא עקא, החברה אינה יכולה ליהנות משני העולמות, כאשר מחד

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 15-04-53964 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 גיסא היא בוחרת כי הפירוק יהיה בשליטת בעלי מניותיה, ומאידך גיסא, היא מסייגת את
2 תצהירי הפירעון אך ורק לחובות "הקיימים היום", וזאת בניגוד לנוסח הקבוע בסעי' 322 לפק'
3 החברות.
4
5 לפיכך, ככל ויקבע כי בהתאם לסעי' 322 לפק' החברות תצהירי הפירעון חלים גם כן על חובות
6 החברה שטרם התגבשו סופית במועד תחילת הליך הפירוק, אזי הסייג שנקבע בהם, לפיו הם
7 חלים על חובות "הקיימים היום", אינו טעם מוצדק לדחיית התביעה.
8
9 מנוסח סעיף 322 לפקודת החברות עולה כי תצהיר פירעון ניתן על סמך בדיקת "מצב עסקי
10 החברה" ואשר מן הסתם אמורה לכלול לא רק התחייבויות וזכויות קיימות במועד הבדיקה,
11 אלא גם כן חובות וזכויות שטרם התגבשו באותו מועד, אף כי קיימת אינדיקציה לקיומם.
12 ודוק, פסק דין הצפוי להינתן בתביעה כספית המתנהלת נגד החברה, בהחלט עלול להשפיע על
13 מצב עסקיה, ולפיכך הוא מהווה חלק ממסד הנתונים שיש להתחשב בהם במתן תצהיר
14 הפירעון.
15
16 לא זאת אלא זאת, חזקה כי המחוקק אינו שופך את מילותיו לריק ומשמצא להשתמש בנוסח
17 סעי' 322 לפקודה במונח "חובותיה במלואם" מבלי לסייג זאת בביטוי כגון "חובות שהתגבשו"
18 או בביטוי דומה אחר, אזי אין כל מקום לקרוא לתוך נוסח החוק ביטויים שאין בו ובכך
19 להגביל באופן מלאכותי את תחולתו ולעוות את פרשנותו, כפי שלמעשה הנתבעים 1-3
20 מבקשים לעשות.
21
22 חיזוק למסקנה אליה הגעתי לעיל, מצאתי בספרה של פרופ' צפורה כהן, "פירוק חברות",
23 מהדורה שנייה, כרך א', בו עמדה המחברת על אפשרות תחולת תצהירי הפירעון על חובות
24 עתידיים של החברה אשר טרם התגבשו במועד תחילת הליך הפירוק, וזאת באומרה:
25
26 "כאמור, מותנה ההליך של פירוק מרצון במתן הצהרה על ידי הדירקטורים בדבר
27 יכולתה של החברה לעמוד בהתחייבויותיה בתוך 12 החודשים שלאחר הפירוק.
28 מקום שהדירקטורים יודעים על כך שהחברה הוציאה לשוק מוצרים פגומים
29 שעלולים לגרום נזקים, אין לראותם כיוצאים ידי חובה בכך שהם מצהירים כי
30 החברה מסוגלת לעמוד בהתחייבויותיה בכל הנוגע לחבויות שכבר קיימות נגד
31 החברה. אם החברה ערה לקיומם בשוק של מוצרים פגומים שלה לאחר הפירוק,
32 הרי שיש מקום לצפות לנזקים לצדדים שלישיים אחרי הפירוק – ובכך, לחבות
33 החברה עקב כך. פירוק במקרה כזה יגרום לחלוקתה של יתרת נכסי החברה לבעלי
34 המניות לאחר פירעון החובות הידועים ולהשארת הנפגעים העתידיים הצפויים ללא
35 כיסוי נזקיהם". (שם עמ' 84).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 53964-04-15 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 בכל הכבוד, האמור לעיל מקובל על הח"מ וסבורני כי לדברים משנה תוקף בנסיבות מקרה
3 דנן שכן, במועד תחילת הליך פירוק החברה וחתירת נתבעים 1-3 על תצהירי הפירעון, הדיון
4 בתביעה הקודמת בבית הדין לעבודה היה בשלבי סיום של הגשת סיכומי טענות הצדדים
5 והמועד הצפוי למתן פסק הדין היה קרוב.
6
7 21. לאור מכלול הנמיוקים לעיל, נחה דעתי כי תצהירי הפירעון עליהם חתמו נתבעים 1-3 חלים
8 על החיוב הכספי שנקבע בפסק הדין, ובנדון אין נפקא מינא כי פסק הדין ניתן זמן קצר לאחר
9 חתימתם.
10
11 22. נשאלת כעת השאלה, האם ניתן לחייב דירקטור אשר חתם על תצהיר פירעון במסגרת הליך
12 פירוק חברה מרצון, באופן אישי ככל ויתברר כי חתימתו נעשתה בהעדר תום לב או ברשלנות.
13
14 הסוגייה לעיל לא הוסדרה באופן מפורש בחוק ועד כמה שדעתי מגעת, היא טרם הגיעה לפתחו
15 של בית המשפט, ווודאי ווודאי טרם נקבעה בה הלכה פסוקה מחייבת. יחד עם זאת, אין בכך
16 כדי למנוע הטלת אחריות אישית על דירקטור שפעל בהעדר תום לב וברשלנות בחתימתו על
17 תצהיר פירעון.
18
19 בספרו של יוסף כהן, "דיני חברות", נאמר כדלקמן:
20
21 "בישראל אין חקיקה מפורשת לעניין חיובו באחריות של דירקטור שהגיש תצהיר
22 כושר פירעון כוזב או מטעה, אך לדעתנו ניתן לתבוע דירקטור במסגרת העקרונות
23 הרגילים. דירקטור שהגיש דו"ח כוזב במזיד יחשב כמפר חובות האמונים – החובה
24 לנהוג בתום לב ולטובת החברה בכללותה. ואילו דירקטור שהגיש תצהיר בלתי נכון
25 מתוך רשלנות יכול שייטבע ברשלנות מכוח דיני הנזיקין בגין הפרת חובת הזהירות"
26 (שם, בעמ' 119)(ההדגשה אינה במקור – ר.ח.).
27
28 גם פרופ' כהן בספרה לעיל הביעה עמדה דומה ביחס לאחריותם האישית של דירקטורים
29 המתעלמים מנושים צפויים של החברה, ובהמשך לדבריה כמצוטט בסעיף 20, היא הוסיפה
30 באומרה:
31
32 "דירקטורים שיתעלמו בנסיבות כאלה מהנפגעים הצפויים ויתנו את ההצהרה
33 בדבר יכולת פירעון, עלולים להימצא אחראים. שונה המצב לגבי דירקטורים שנתנו
34 את ההצהרה הנידונה בלי שידעו כי יש בשוק מוצרים פגומים של החברה שעלולים
35 לגרום נזק לצדדים שלישיים. במקרה כזה, לא ניתן לדרוש מהדירקטורים

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 53964-04-15 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

1 להתייחס לחבויות עתידיות של החברה שלא היו בידיעתם בעת מתן ההצהרה, ועל
2 כן, אין להטיל עליהם אחריות לנזק שנגרם לצד שלישי לאחר הפירוק (שם, עמ'
3 85).

4 בהמשך, לסיכום עמדת המחברת בנדון, נאמר כדלקמן:

5
6 "נראה לי כי ראוי היה לאמץ הסדר מפורש גם במשפט הישראלי. אולם, גם
7 בהיעדרו ניתן, לדעתי, לבסס תביעה נגד דירקטורים שהצהירו על יכולת פירעון של
8 החברה בהתעלם מנושים עתידיים שתביעתם, אמנם, טרם נעורה, אולם ידועות היו
9 לדירקטורים עובדות שמהן עולה סיכוי לתביעות כאלה. במקרים אלה, יכול
10 שהתביעה תהיה מבוססת הן על תרמית והן על רשלנות – בהתאם לנסיבות" (שם,
11 בעמ' 86).

12
13 תאמר איפה מעתה, כי דירקטור אשר חתם על תצהיר פירעון במסגרת הליך פירוק חברה
14 מרצון, אחראי באופן אישי ככל שהוא פעל ברשלנות או בהעדר תום לב.

15
16 23. עולת הרשלנות מעוגנת בסעיפים 35-36 לפקודת הניזיקין, ושלושה הם יסודותיה: קיום
17 חובת זהירות ביחסים שבין המזיק לניזוק (מושגת וקונקרטי), הפרת חובת הזהירות
18 וגרימת נזק לניזוק בעקבות אותה הפרה (ראה ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית
19 שמש ואח', פ"ד לז (1), 113). ודוק, המבחן המקובל להטלת אחריות בנזיקין על אורגנים
20 ונושאי תפקיד בחברה, אינו שונה מהמבחן הרגיל והמקובל בדיני הניזיקין (ראה רע"א
21 7875/06 זלץ נ' שירותי בריאות, פורסם בנבו, פסקה 12).

22
23 להלן אבחן טענות הנתבעים השוללות, כביכול, את אחריותם הנטענת לאי פירעון פסק הדין,
24 כמו גם הטענה בדבר הרשלנות התורמת של התובעת.

25
26 24. כזכור, הנחת היסוד לפירוק חברה מרצון היא שהחברה כשרת פירעון, והרי בחתימתם של
27 נתבעים 1-3 על תצהירי הפירעון הם אישרו קיומה של הנחה זו גם ביחס לחברה. אין חולק כי
28 נתבעים 1-3 היו מודעים לתביעה הקודמת ולהליכים שנקטו במסגרתה, לרבות החלטת בית
29 הדין לעבודה לפיה נדחתה בקשת החברה לעיכוב הדיון בתביעה בעקבות הליך הפירוק, כמו
30 גם בקשת התובעת לחייב את בעלי המניות בחברה להפקיד בקופת בית הדין את סכום
31 התביעה. כן ידעו נתבעים 1-3 כי בהתאם לאותה החלטה התובעת קיבלה לידיה את תצהירי
32 הפירעון ובעקבות זאת, ויש לומר בצדק, היא נמנעה מנקיטת הליכים נוספים ושמה את
33 מבטחה ביכולת החברה לקיים את פסק הדין, לכשינתן וכלל והיא תזכה בדין. בנסיבות
34 העניין, בניגוד לטענת נתבעים 1-3, מתקיים קשר סיבתי בין חתימתם על תצהירי הפירעון
35 והסתמכות התובעת עליהם, לבין הנזק שנגרם לה בעקבות אי קיום פסק הדין.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 15-04-53964 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 לא זאת אלא זאת, נתבעים 1-3 נהגו בהעדר תום לב מובהק כאשר מחד גיסא הם בחרו בהליך
3 של פירוק מרצון בשליטת בעלי המניות, ובהתאם לכך חתמו על תצהירי הפירעון, ומאדך
4 גיסא, על אף ידיעתם כי התובעת הסתמכה על אותם תצהירים וכלכלה את צעדיה בהתאם,
5 בפועל לא היה מאחורי המצג אשר הציגו בפניה, לפיו בכוונת החברה לפרוע את כלל חובותיה,
6 ולא כלום.
7
8 לחומרת התנהלותם של נתבעים 1-3 כמתואר לעיל משנה תוקף במקרה דנן, שכן בחקירתו
9 הנגדית תיאר נתבע 2 תמונה ורודה ביחס ליכולת החברה לפרוע את פסק הדין, וזאת באומרו:
10
11 "כשנתתי תצהיר כושר הפירעון מבחינתי זה לא היה חוב. אם היה כסף בחוב שלה
12 אז החברה הייתה משלמת את החוב, היא לא דרשה סכום בשמים, היינו מקבלים
13 הלוואה קצת יותר גדולה ומכסים, מדובר בסכומים קטנים ולכן הערכה הייתה
14 שמה שלא חייבים אז לא חייבים, מה שחייבים משלמים " (שם, עמ' 35 שורה
15 20 לפרוטוקול הדיון).
16
17 25. מינויו, מעמדו וסמכויותיו של מפרק חברה בהליך של פירוק מרצון מוסדר בסימן ג' בפרק י"ג
18 לפקודת החברות. בס"ק 330(2-5) לפקודה, הוא הרלוונטי לענייננו, נקבע כדלקמן:
19
20 "2. החברה באסיפה כללית תמנה מפרק אחד או יותר לשם פירוק עסקיה
21 וחלוקת נכסיה, ורשאית היא לקבוע את שכרו או שכרם;
22 3. משנתמנה מפרק תחדל סמכותם של הדירקטורים, זולת אם החברה
23 באסיפה כללית או המפרק החליטו שסמכותם תימשך ובמידה שיחלחטו
24 על כך;
25 4. למפרק יהיו כל הסמכויות הנתונות, לפי פקודה זו, למרפק בפירוק בידי
26 בית המשפט, בלי שיהיה זקוק לאישורו של בית המשפט;
27 5. למרפק יהיו סמכויות בית המשפט לפי פקודה זו לעניין סידור רשימת
28 משתתפים ודרישות תשלום, ועליו לשלם את החובות לחברה ולהתאים את
29 זכויות המשתתפים בינם לבין עצמם".
30
31 26. כזכור, נתבעת 4 מונתה כמפרקת החברה בהחלטת האסיפה הכללית מיום 29.10.09 ובסעיף
32 6 להחלטה נקבע כדלקמן:
33
34 "הוחלט לקבוע את עו"ד אתי דואני כמפרק החברה. הודעה על כך תישלח לעו"ד
35 אתי דואני לצורך דיווח לרשם החברות".

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 53964-04-15 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

1 אין בהחלטת האסיפה הכללית כל הוראה המותירה בידי הדירקטורים של החברה סמכות
 2 כלשהי, ולפיכך, בהתאם לס"ק 330(3) לפקודת החברות, עם מינויה של נתבעת 4 כמפרקת
 3 החברה, ניטלה מהם כל סמכות בניהול החברה במהלך הפירוק.
 4
 5 על אף האמור לעיל, דומה כי נתבעת 4 פעלה מתוך הנחה מוטעית כאילו תפקידה כמפרקת
 6 החברה כלפי התובעת מתמצא במתן הודעות ודיווחים על הליך הפירוק, וזאת מבלי שנטלה
 7 לידיה את השרביט והפעילה את הסמכויות הניתנות לה בדין. מחדלה של נתבעת 4 כלפי
 8 התובעת מתבטא אפוא בכך כי היא לא נקטה בצעד כלשהו על מנת לייחד כספים לקיום פסק
 9 הדין, לכשיינתן, וככל והתובעת תזכה בתביעה הקודמת ולא פעלה לביצוע פסק הדין לאחר
 10 שניתן. אדרבא, מחקירתה הנגדית עולה תמונה עגומה באשר להיעדר מעורבותה של נתבעת 4
 11 בתשלום חובות החברה לנושיה השונים, ובנדון היא העידה באומרה:

12
 13 **ש"י. מי מחליט איזה חוב מגיע ואיזה לא? מי מחליט שהחוב חלוט את הוא**
 14 **החברה?**
 15 **ת. למיטב ידיעתי ברגע שנתנו שירות, אין מחלוקת שמגיע שירות עבור**
 16 **הסכום. לאחר שבית המשפט מבהיר לי את השאלה, משיבה: ברגע שאין**
 17 **פס"ד אז אין חוב חלוט. לאחר שבית המשפט מבהיר שנית, משיבה:**
 18 **הרשימה הגיעה אליי על ידי החברה עצמה, כך שלא היו תביעות חוב**
 19 **שאבדוק אם יש או אין חוב ואם נכון או לא. החברה העבירה רשימה בו**
 20 **החובות שמגיעים לספקים, ושם לא נכנס העניין של הבדיקה מאחר ולא**
 21 **היו תביעות חוב".** (שם, עמ' 47, שורה 17 לפרוטוקול הדיון) (ההדגשה אינה
 22 במקור – ר.ח.).

23
 24 ביטוי נוסף, חמור אף יותר, להיעדר מעורבותה של נתבעת 4 בהליך פירוק החברה, וזאת
 25 בניגוד להוראות הדין ועל אף הסמכויות שניתנו לה בנדון, נמצא בעדותה כמצוטט להלן:

26
 27 **ש"י. מפנה לדו"ח פירוק סופי – נספח י' לתצהירך, תוכלי לומר מכל הגורמים**
 28 **שרשומים פה, איך שולמו הכספים ומהיכן?**
 29 **ת. מעיינת. לא.**
 30 **ש. למה לא? את המפרקת של החברה.**
 31 **ת. נכון, אבל לא הוגשו כאן תביעות חוב לכן התשלומים בוצעו על ידי החברה**
 32 **עצמה. לי לא הייתה חובה בכלל לבצע חלוקה של כספים בגלל שאין**
 33 **תביעות חוב, לכאורה אין חובות מבחינתי. אף אחד לא הגיש תביעת חוב**
 34 **קבוע בחוק תוך 21 יום מאז שפורסם" (שם, עמ' 46-45 החל משורה 22**
 35 **לפרוטוקול הדיון) (ההדגשה אינה במקור).**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 15-04-53964-04 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 למותר לציין כי משניטלו סמכויות נתבעים 1-3 כדירטורים של החברה עם מינויה של נתבעת
2 4 כמפרקת החברה והופקדו בידיה סמכויות רחבות ביותר, אף ללא צורך באישור בית
3 המשפט, אזי הטענה ולפיה לא הוגשו תביעות חוב במסגרת הליך הפירוק, אינה מעלה ואינה
4 מורידה לעניין חובתה להפעיל את הסמכויות המוקנות לה בדין ולא להותיר זאת בידי בעלי
5 התפקיד בחברה.
6
7 28. מחדליה של נתבעת 4, כאמור לעיל, חמורים במיוחד לאור עדותו של נתבע 2 ביחס ליכולתה
8 של החברה לפרוע את פסק הדין, כמצוטט בסעי' 24 לעיל. ודוק, נתבעת 4 שותפה לאותה עמדה,
9 שכן משנשאלה לעניין הכספים שהיו בקופת החברה בעת הליך הכינוס, היא העידה באומרה:
10
11 **"לא נשכח שיש תצהירי כושר פירעון, הייתה דרך לפרוע את החובות גם אם לא היו**
12 **כספים באותו זמן בקופת החברה. אין מחלוקת שבהתאם לאותו תצהיר שנחתם**
13 **לפני שנכנסתי לתמונה, אפשר היה לסלק את החובות".** (שם, עמ' 47, שורה 30
14 לפרוטוקול הדיון).
15
16 29. בהתאם לסעיף 68(א) לפקודת הנזיקין בית המשפט מוסמך להפחית מהפיצוי שייפסק לניזוק
17 בשל אשמו באירוע הנזק, וזאת **".....בשיעור שבית המשפט ימצא לנכון ולצודק תוך**
18 **התחשבות במידת אחריותו של התובע לנזק....."**. מהנוסח הנ"ל, כמו גם בהתאם להלכה
19 הפסוקה, עולה כי הקביעה באם להטיל אשם תורם על הניזוק, אם לאו, ובאיזה שיעור נתונה
20 להכרעת בית המשפט בהתאם לראיות ולעדויות המוצגות בפניו (ר' ע"א 1952/11 אבו אלהווא
21 נ' עיריית ירושלים ואח', פורסם בנבו).
22
23 אבחן אפוא להלן האם בנסיבות מקרה דנן יש מקום להטיל אשם תורם על התובעת, ובאם כן
24 באיזה שיעור.
25
26 30. הטענה ולפיה התובעת לא הגישה תביעת חוב למפרקת ולפיכך יש להטיל עליה את האשם בגין
27 אי ביצוע פסק הדין, אינה משכנעת בעיניי כלל ועיקר.
28
29 אין חולק כי במקרה דנן החברה סילקה את חובותיה לספקים השונים אף מבלי שמי מהם
30 הגיש תביעת חוב במסגרת הליך הפירוק (ר' עדותו של נתבע 2, שם, עמ' 33, שורה 29
31 לפרוטוקול הדיון). יתירה מכך, לאור העובדה כי התובעת אחזה בידיה פסק דין, וזאת בניגוד
32 לאותם ספקים שהחברה שילמה את החוב המגיע להם, מחייבת את המסקנה כי לכל הפחות
33 מעמדה כנושה החברה הזכאי לסילוק החוב, משתווה למעמד אותם ספקים, אם לא עולה
34 עליו.
35

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 53964-04-15 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 יתרה מכך, בניגוד לטענה כאילו הימנעות התובעת מהגשת תביעת חוב, שוללת את זכותה
2 לגביית החוב הפסוק, הרי מחקירתה הנגדית של נתבעת 1 עולה כי פסק הדין לא נפרע אך
3 מהטעם כי הוא ניתן לאחר חתימת תצהירי הפירעון, זאת ותו לו. להלן אצטט:
- 4
- 5 "ש. את יודעת להגיד לי מי מהגופים האלה הגיש תביעת חוב מהמפרקת?
6 ת. לא הובא לידיעתי שמישהו מהגורמים האלה הגיש תביעת חוב למפרקת.
7 ש. אז מה ההבדל בעצם בין הגופים האלה שלא הגישו תביעת חוב ושולם להם
8 כסף לבין התובעת שלא הגישה תביעת חוב ולא שולם לה כסף?
9 ת. אלה הגופים שהיו בתצהיר הזה, שהחברה הייתה חייבת להם כסף וזהו,
10 אני לא יודעת.
11 ש. אתם מעלים טענה נגד התובעת שהיא לא הגישה תביעת חוב נגד המפרקת.
12 ת. לא הוגש במהלך 12 החודשים שהיה צריך להחזיר להם את הכסף, לא
13 הוגשה שום תביעת חוב.
14 ש. גם התובעת לא הגישה תביעת חוב ולא שולם לה כסף למרות שיש לה פסק
15 דין ביד. מה ההבדל ביניהם?
16 ת. בתביעה שלה, כשהוגש הדבר הזה, עוד לא הייתה פסיקה, לא היה חוב
17 באותו זמן". (שם, עמ' 42-43 החל משורה 31 לפרוטוקול הדיון) (ההדגשה
18 אינה במקור – ר.ח.).
- 19
- 20 31. גם הטרוניה המועלית כנגד התובעת, ולפיה היה עליה להגיש התנגדות לפירוק החברה, אין
21 בה ממש.
22
- 23 כאמור, מדובר היה בפירוק מרצון שהנחת היסוד בו היא כי החברה תפרע את כלל
24 התחייבויותיה, וכך אף הוצהר על ידי נתבעים 1-3 בתצהירי הפירעון. לא זאת אלא זאת,
25 כאשר החל הליך הפירוק, התביעה הקודמת הייתה בשלביה האחרונים ופסק הדין היה צפוי
26 להינתן תוך זמן קצר, כפי שאכן אירע בפועל. בנסיבות העניין, לא היה לתובעת כל טעם מוצדק
27 להתנגד לפירוק החברה, ולפיכך הטענה בנדון נדחית.
28
- 29 32. בהתאם לסעיף 341 לפקודת החברות, התובעת היתה רשאית לפנות לבית המשפט ולבקש כי
30 פירוק החברה מרצון יהפוך לפירוק בידי בית המשפט. כמו כן, בהתאם לסעיף 367 לפקודה,
31 התובעת היתה רשאית לפנות לבית המשפט בבקשה לביטול חיסול החברה, וזאת תוך שנתיים
32 ימים ממועד החיסול.
33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 15-04-53964 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 באשר לטענה ולפיה היה על התובעת לבקש להפוך את הפירוק מרצון לפירוק על ידי בית
2 המשפט, הרי, בדיוק מאותם טעמים כמפורט בסעיף 31 לעיל, לתובעת לא הייתה כל סיבה
3 מוצדקת לפנות לבית המשפט בבקשה כאמור.
4
5 יתרה מכך, הנתבעים לא טענו, מקל וחומר לא הוכיחו, מהי עלות וסיכויי הבקשה להפוך את
6 פירוק החברה מרצון לפירוק בידי בית המשפט, או לבטל את חיסול החברה, לו הגישה
7 התובעת לבית המשפט אחת מאותן בקשות. ודוק, שיקולים אלה רלוונטים ביותר על מנת
8 לקבוע האם "נכון וצודק" בנסיבות העניין להטיל אשם תורם על התובעת, הם הם המבחנים
9 אשר נקבעו בסעיף 68(א) לפקודת הנזיקין כמצוטט לעיל.
10
11 בנסיבות העניין, אף טענת הנתבעים בנדון נדחית בזאת.
12
13 לאור פרק הזמן שעבר בין מועד מתן פסק הדין ועד להגשת תביעה דנן, כחמש שנים, טענו .33
14 נתבעים 1-3 כי התביעה מוגשת בשיהוי.
15
16 בהתאם להלכה הפסוקה, על מנת כי טענת השיהוי תתקבל, יש להוכיח כי התובע זנח את
17 זכות התביעה העומדת לו, כי במשך הזמן הנתבע שינה את מצבו לרעה או כי השיהוי בהגשת
18 התביעה היה בחוסר תום לב, אף כי יודגש כי עצם ההשתהות בהגשת התביעה לא מהווה,
19 כשלעצמו, שיהוי במובן המשפטי של המונח (ר' ע"א 55/84 החברה לשיכון עממי בע"מ נ'
20 מימון ואח', פ"ד מ(2) 802, 810 וכן ע"א 6805/09 תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה עץ
21 חיים בירושלים נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה, ירושלים, פ"ד נז(5) 433, 446). נטל
22 הוכחת טענת השיהוי מוטל על הנתבע (ר' ע"א 5634/90 פינטו נ' האפוטרופוס לנכסי נפקדים,
23 פ"ד מז(4) 846 וכן ע"א 109/87 חוות מקורה בע"מ נ' חסן, פ"ד מז(5) 1).
24
25 במקרה דנן, נתבעים 1-3 לא טענו, מקל וחומר לא הוכיחו, כאילו התובעת זנחה את תביעתה
26 בשל ההשתהות בהגשת התביעה או כי מי מהם שינה את מצבו לרעה. בנסיבות העניין, מאחר
27 ובהתאם להלכה הפסוקה, כמפורט לעיל, עצם ההשתהות בהגשת התביעה אינו טעם מוצדק
28 לקבלת טענת השיהוי בפן המשפטי, הרי הטענה נדחית.
29
30 הנתבעים טענו, ובצדק, כי ב"כ התובעת הפנה בסיכומיו להחלטה שניתנה בתיק פש"ר (ת"א)
31 2399/06 בודנשטיין ואח' נ' דרורי איחוד והשקעות בע"מ ואח' (פורסם בנבו), וציטט מתוכה
32 פסקה המתארת טענות מי מבעלי הדין תוך הצגתה כקביעה של בית המשפט. דא עקא, לאחר
33 הגשת סיכומי הנתבעים הודיע התובע כי בנדון נפלה טעות לא מכוונת עליה הוא מתנצל.
34 בנסיבות העניין, מתייתר הצורך להוסיף ולהתייחס לעניין זה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 15-04-53964 אנגל נ' ישי ואח'

תיק חיצוני:

1 35. כאמור, בהתאם לפסק הדין חוייבה החברה לשלם לתובעת סך של 66,915 ₪ ליום 10.03.06
2 ובנוסף לכך הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 10,945 ₪ ליום מתן פסק הדין בתוספת
3 הפרשי הצמדה וריבת כחוק עד לתשלום המלא בפועל. סכומים אלה משוערכים להיום מגיעים
4 לסך של 114,943 ש"ח (ולא הסכום המצויין בכתב התביעה), הוא הוא הסכום בו יחוייבו
5 הנתבעים ביחד ולחוד.

6
7 35. לסיכום, התביעה מתקבלת ובהתאם לכך אני מחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם
8 לתובעת, באמצעות בא כוחה, סך של 114,943 ש"ח.

9
10 כמו כן, הנתבעים ישלמו, ביחד ולחוד, לתובעת, באמצעות בא כוחה, הוצאות האגרה ובנוסף
11 לכך שכ"ט עו"ד בסך של 17,550 (כולל מע"מ) בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק על
12 הוצאות האגרה מיום הגשת התביעה, 07.05.2015, ועל שכ"ט עו"ד מהיום ועד התשלום המלא
13 בפועל.

14
15 מלוא הסכומים כאמור לעיל ישולמו עד ליום 22.07.2018.

16
17
18 ניתן היום, ז' תמוז תשע"ח, 20 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

19
20
21

22 רמזי חדיד, שופט, סגן הנשיא
23
24
25
26